

Een verhaal over zachtmoedig zijn Matteüs 5,5 en Lucas 22,47-53

Lieke is acht jaar. In haar blonde haar doet ze vaak twee staartjes en haar lievelingsjurk is blauw. Ze wil graag leren paardrijden net als haar zus maar misschien ook wel op dansles. Het liefst kijkt ze Frozen 1, maar Frozen 2 is bijna net zo leuk. Lieke is vaak vrolijk en ook best wel slim. Ze kan goed nadenken. Volgens haar moeder heeft ze een ondeugende glimlach met twinkelende oogjes. Lieke zit al in groep 4 op school. Dat is heel leuk, want ze leert steeds beter lezen en rekenen. En dit jaar krijgt ze allemaal nieuwe lessen. Lieke heeft het erg naar haar zin op school. Het gaat eigenlijk wel heel goed en ze heeft genoeg vriendinnen om in de pauzes mee te spelen.

Dit jaar is er iets extra leuk, ze heeft voor het eerst een meester. In groep 1 en 2 had ze juf Mariëlle. Dat was een hele leuke lieve juf die de hele dag grapjes maakte. Toen ze naar groep 3 ging had ze Grietje. Die was wat ouder en wat strenger, maar kon wel heel goed uitleggen. Maar nu heeft Lieke een meester, meester Rob. Van haar zus wist Lieke al dat hij een hele goede meester is. Hij kan ook goed uitleggen, mooie verhalen vertellen en als hij lacht dan lacht iedereen mee.

Het is net na de herfstvakantie en Lieke is heel blij met meester Rob. Hij heeft al heel veel mooie verhalen verteld. En wat hij ook goed kan, is ruzies oplossen. De jongens in de klas van Lieke zijn soms een beetje druk en als het spelen dat te ruw gaat, krijgen ze soms ruzie. Maar meester Rob komt er dan tussen en die lost het op. In de klas vertelt de meester dat je niet boos terug moet doen, maar eerst moet praten. Lieke snapt dat wel en ze vindt het goed dat de meester dat zegt. Daar wordt het veel gezelliger van in de klas.

Maar in de eerste week na de vakantie, is er iets geks gebeurd. En Lieke snapt dat eigenlijk niet. Ze begrijpt er niks van. Het was tijd voor de grote pauze. Lieke had haar broodje gegeten en wilde naar buiten gaan om te spelen. Ze liep met haar vriendinnetjes door de gang om naar buiten te gaan, toen ze langs de kamer van de juffen en de meesters kwam. Daar mogen de kinderen niet komen, want dat is voor juffen en meesters. Maar Lieke hoorde iemand heel hard roepen: Jij bent een slechte meester! Lieke was nieuwsgierig en keek om het hoekje de kamer in. Ze zag haar eigen meester Rob. En die stond ruzie te maken met de meester uit groep 8. Met meester Jaap. En meester Jaap riep heel hard: jij bent helemaal geen goede meester, maar een slechte. Toen werd meester Rob heel boos en gaf meester Jaap een duw.

Lieke schrok er heel erg van en ging snel naar buiten om te spelen. Ze moest er de rest van de dag nog aan denken. Meestal snapte Lieke alles meteen, maar dit niet. Hoe kon meester Rob nou een duw geven? Hij had toch zelf gezegd dat je niet boos moet worden? Waarom stond hij zelf ruzie te maken?

Toen Lieke thuis was dacht ze er nog over na. Na het avondeten las pappa voor uit de Bijbel. Het ging over Jezus die aan het vertellen was aan zijn leerlingen, net zoals de meester dat op school doet. Jezus zei: gelukkig ben je, als je zachtmoedig bent. Poef, wat betekent dat nu weer? Dus Lieke vroeg, 'pappa, wat bedoelt Jezus eigenlijk?' Pappa zei: Jezus zegt eigenlijk 'gefeliciteerd'. Niet gefeliciteerd omdat je jarig bent, maar gefeliciteerd als je vriendelijk doet. En als je aardig bent en geduldig. Dan mag je gefeliciteerd worden.

Toen moest Lieke weer aan de meester denken. Die kon ook mooi vertellen, maar had het zelf toch nog ruzie zitten maken. Dus vroeg Lieke: doet Jezus dat eigenlijk zelf dan wel? Aardig en geduldig zijn? De pappa en mamma van Lieke keken haar verbaasd aan. Dat was een slimme vraag. Hoe kwam ze daar nu bij? En toen vertelde Lieke wat ze op school had gezien en dat de meester zelf toch ook ruzie had zitten maken.

Nou, pappa wist nog wel een verhaal over Jezus. En hij vertelde het verhaal toen Jezus gevangengenomen werd. Er kwamen boze mannen aan, met wapens en ze grepen Jezus vast. Een leerling van Jezus had toen zijn wapen gepakt en erop los geslagen. Maar toen, terwijl er gevochten werd, zei Jezus zelf: "stop daarmee." En hij genas een van de boze mannen die een flinke snee had gekregen. Jezus stak zijn hand uit, en toen ging de snee vanzelf weg. De boze man die Jezus kwaad wilde doen, werd door Jezus weer beter gemaakt.

"Dus Jezus was zelf wel vriendelijk en geduldig?" Zei Lieke. "Dat klopt", zei pappa. En pappa vertelde nog meer, over hoe Jezus wist dat God toen bij hem was. En dat God wist hoe het af zou lopen. Maar dat mensen, ook grote mensen en meesters, soms niet altijd vriendelijk en geduldig zijn. Ook grote mensen maken soms ruzie. Dat is eigenlijk niet goed. Dan ben je niet te feliciteren. Je bent pas te feliciteren, als je vriendelijk en geduldig bent.

De volgende dag ging Lieke weer naar school. Ze had haar jas opgehangen en rende naar de klas. Ze rende door de gang en kwam weer langs de kamer voor meesters en juffen. En wat zag ze daar? Meester Rob en meester Jaap. Maar nu stonden ze niet meer tegen elkaar te roepen. Ze stonden rustig te praten. Lieke ging in de deuropening staan en probeerde stiekem te horen wat er nu werd gezegd. "Ik heb er spijt van" zei meester Jaap. "Sorry, ik had dat niet moeten zeggen." Meester Rob stak zijn hand uit. Maar nu gaf hij geen duw, maar een vriendelijk klopje op de schouder van meester Jasper. "Ik heb er ook spijt van. Maar nu is het weer goed."

Lieke huppelde naar binnen. De meesters keken verbaasd op, twee blonde staartjes en een blauw jurkje stapten dapper de kamer in. Lieke gaf meester Rob en meester Jaap allebei een hand. Met twinkelende ogen en een ondeugende glimlach zei ze: van harte gefeliciteerd!